

MINISTERSTWO
KULTURY I DZIEDZICTWA NARODOWEGO
DEPARTAMENT OCHRONY ZABYTKÓW

dr Magdalena Marcinkowska
Zastępca Dyrektora

Warszawa, 15 lipca 2020 r.

DOZ-KiNK.050.9.2020.MR

Pan
Janusz Kowalski
<januszkowalski.kazimierz@o2.pl>

Zawiadomienie o sposobie załatwienia skargi

Po rozpatrzeniu skargi **Pana Janusza Kowalskiego** z dnia 15 kwietnia 2020 r., działając na podstawie art. 90 ust. 2 pkt. 7 ustawy z dnia 23 lipca 2003 r. o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami (Dz. U. z 2020 r., poz. 282) oraz art. 227 i 237 § 3 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. - Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2020 r., poz. 256), zawiadamiam, że:

skargę uznaję za zasadną w odniesieniu do zarzutu niekonsekwencji w stanowiskach zajmowanych przez Lubelskiego Wojewódzkiego Konserwatora Zabytków [dalej: WKZ] wyrażonych w opinii z 9 marca 2011 r., w której zaakceptował projekt zmiany studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego miasta i gminy Kazimierz Dolny, a także w postanowieniach z 12 lipca 2019 r. oraz z 19 marca 2020 r. odnoszących się do projektu zmiany miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dla części obszaru gminy Kazimierz Dolny w obrębach: Kazimierz Dolny, Męcmierz-Okale, Cholewianka, w zakresie dotyczącym dopuszczalnego sposobu zagospodarowania działki nr ew. 655/6 w Kazimierzu Dolnym,

Jednocześnie uznaję za niezasadny zarzut w postaci uznania, że powyższe działanie odbyło się „ze szkodą dla zachowania walorów historycznych i krajobrazowych Kazimierza Dolnego”. Ponadto stwierdzam, że postulaty Skarżącego odnośnie proponowanych zmian w zagospodarowaniu ww. nieruchomości, są nieakceptowane ze stanowiska konserwatorskiego, wprowadzając niedopuszczalne zmiany szkodzące zachowaniu walorów historycznych i krajobrazowych miasta Kazimierz Dolny.

W związku ze stwierdzonymi nieprawidłowościami, należy wskazać na konieczność rzetelnego sposobu analizowania przedkładanych do opiniowania i uzgadniania dokumentów planistycznych zgodnie z ustawą z 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (Dz. U. z 2020 r., poz. 293), jak również uwzględniania zadań ochronnych w planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym oraz przy kształtowaniu środowiska, stosownie do obowiązku, jaki nakłada na niego art. 4 pkt 6 ustawy z 23 lipca 2003 r. o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami (Dz. U. z 2020 r., poz. 282).

Pismem z 15 kwietnia 2020 r. Pan Janusz Kowalski złożył skargę na WKZ zarzucając mu „działanie wbrew obowiązującym przepisom i przypisanym kompetencjom, ze szkodą dla zachowania walorów historycznych i krajobrazowych Kazimierza Dolnego” poprzez wydanie 19 marca 2020 r. postanowienia o niezgodnieniu projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dla części obszaru gminy Kazimierz Dolny w obrębach: Kazimierz Dolny, Męcierz-Okale, Cholewianka w zakresie dotyczącym działki nr ew. 655/6 w Kazimierzu Dolnym. Skarżący zarzucił organowi ochrony zabytków, że zastrzeżenia kierowane wobec projektu zmiany planu miejscowego są niezgodne z funkcją terenu, jaką dla ww. działki ustalono w uchwale nr V/20/15 Rady Miejskiej w Kazimierzu Dolnym z dnia 19 marca 2015 r. o zmianie studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego miasta i gminy Kazimierz Dolny. Organ narusza przez to ustawę o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym, która „obliguje do przygotowania projektu planu zgodnego ze studium”. Pan Janusz Kowalski twierdzi ponadto, że organ konserwatorski „wcześniej [tzn. przed 2019 r.] nie formułował (...) żadnych wskazań dla tejże działki”.

Pismem z 15 maja 2020 r. WKZ odniósł się do zarzutu Skarżącego, stwierdzając, że „nigdy nie zaakceptował możliwości dopuszczenia zabudowy w obrębie działki nr ew. 655/6 – w terenie o urozmaiconym, naturalnym ukształtowaniu, stanowiącym naturalną oprawę dla zabudowy kształtowanej wzdłuż ulicy Góry”. Jego zdaniem „istniejące walory przyrodnicze i krajobrazowe w tym miejscu powinny być traktowane priorytetowo przy urbanizowaniu i przekształcaniu terenu”. Niemniej jednak „niedopuszczalna ze stanowiska konserwatorskiego zmiana funkcjonalna w obrębie działki nr ew. 655/6 (...) została nie zauważona przez urząd konserwatorski”. W konsekwencji 9 marca 2011 r. WKZ pozytywnie zaopiniował projekt zmiany studium, który obecnie obowiązuje. Następnie organ stwierdził, że w końcu 2019 r. „dokonano szczegółowej analizy (...) akt sprawy wraz z dokumentacją planistyczną”, na podstawie której w dniu 20 grudnia 2019 r. skierowano do Burmistrza Miasta Kazimierz Dolny stanowisko odnoszące się do „spozstrzeżonych nieprawidłowości” odnoszących się do działki Skarżącego. WKZ stwierdził, że postanowieniem z 12 lipca 2019 r. uzgodnił projekt planu miejscowego, który przedmiotową działkę przeznaczył pod „zabudowę pensjonatową z dopuszczeniem funkcji

mieszkaniowych i usług komercyjnych”. Jak pisze organ konserwatorski, „zaistniała sytuacja wzbudza tym bardziej kontrowersję, gdyż w studium (...) działka nr ew. 655/63 przeznaczona została jedynie pod zabudowę mieszkaniową jednorodzinną i usługową”. Ponadto w kolejnym postanowieniu z 19 marca 2020 r. odnoszącym się do wciąż opracowywanego projektu zmiany planu miejscowego, zalecił przywrócić dla tej nieruchomości ustalenia zgodnie z rysunkiem projektu planu miejscowego uzgodnionym postanowieniem WKZ z 12 lipca 2019 r. i jednocześnie nakazał „utrzymać funkcję zieleni naturalnej i użytkowania rolniczego oraz zadrzewień z dopuszczeniem zabudowy gospodarczej na wydzielonym obszarze”.

Organ wyższego stopnia, w oparciu o przedłożoną skargę, wyjaśnienia Lubelskiego Wojewódzkiego Konserwatora Zabytków i zgromadzone w sprawie dokumenty stwierdził, co następuje.

W pierwszej kolejności wyjaśnić należy, że przedmiotem niniejszej skargi jest działanie WKZ w procedurze planistycznej w stosunku do działki nr ew. 655/6 w Kazimierzu Dolnym, polegające na wydaniu postanowienia z 19 marca 2020 r. o odmowie uzgodnienia projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego i zaproponowanie rozwiązań, które w ocenie Skarżącego, są niezgodne z uchwałą nr V/20/15 Rady Miejskiej w Kazimierzu Dolnym z dnia 19 marca 2015 r. o zmianie studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego miasta i gminy Kazimierz Dolny. WKZ w ww. postanowieniu, odmawiając uzgodnienia projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, określił warunki, na których uzgodnienie będzie mogło nastąpić. Dla terenu działki nr ew. 655/6, oznaczonej symbolem 4.MNU, organ konserwatorstwa nakazał utrzymać funkcję zieleni naturalnej i użytkowania rolniczego oraz zadrzewień z dopuszczeniem zabudowy gospodarczej na wydzielonym obszarze – zgodnie z obowiązującym planem zagospodarowania przestrzennego, tzn. uchwałą nr VIII/39/07 Rady Miejskiej w Kazimierzu Dolnym z 22 marca 2007 r. Jednocześnie zalecił „przywrócić ustalenia zgodnie z rysunkiem planu uzgodnionym postanowieniem (...) z 12 lipca 2019 r.”, który przeznaczał dla omawianego terenu funkcję zabudowy pensjonatowej z dopuszczeniem funkcji mieszkaniowych i usług komercyjnych, oznaczoną symbolem 2.MPMU, czyli najszerszy zakres zagospodarowania wśród wyżej analizowanych dokumentów planistycznych. Odnosząc się do ww. zarzutów, należy podkreślić, że zgodnie z art. 15 ustawy – Kodeks postępowania administracyjnego, postępowanie administracyjne jest dwuinstancyjne, chyba że przepis szczególny stanowi inaczej. W związku z tym zarzuty odnoszące się do zasadności rozstrzygnięcia podjętego przez organ, stanowić mogą przedmiot merytorycznego rozpatrywania sprawy przez organ II instancji, jakim jest w stosunku o wojewódzkiego konserwatora zabytków Minister Kultury i Dziedzictwa Narodowego, po wniesieniu, przez uprawniony podmiot, zażalenia na podstawie art. 106 § 5 ustawy – Kodeks postępowania administracyjnego.

Właściwość organu konserwatorskiego w tej sprawie wynika z art. 24 ust. 1 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (Dz. U. z 2020 r., poz. 471). Zgodnie z powołanym przepisem, organy, o których mowa w art. 11 pkt 5 oraz art. 17 pkt 6 ww. ustawy, w tym wojewódzki konserwator zabytków, w zakresie swojej właściwości rzeczowej lub miejscowej, opiniują i uzgadniają, na swój koszt, odpowiednio projekt studium albo projekt planu miejscowego. Uzgodnień dokonuje się w trybie art. 106 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. - Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2020 r., poz. 256).

Stosownie do art. 9 ust. 4 cytowanej ustawy, ustalenia studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego są wiążące dla organów gminy przy sporządzaniu planów miejscowych. Ponadto zmiana studium dla części obszaru gminy wymaga dokonania, zarówno w części tekstowej jak i graficznej studium, zmian w odniesieniu do wszystkich treści, które przestają być aktualne, w szczególności w zakresie określonym w art. 10 ust. 1 (art. 9 ust. 3a ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym).

Jak wynika ze zgromadzonej dokumentacji, teren nieruchomości oznaczonej jako działka nr ew. 655/6 w Kazimierzu Dolnym, objęty jest uchwałą nr XV/100/07 Rady Miejskiej w Kazimierzu Dolnym z dnia 28 grudnia 2007 r. w sprawie zmian miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego miasta Kazimierz Dolny. Część działki, otaczająca istniejący budynek gospodarczy, obejmująca około 0,05 ha (6,6 % całości), oznaczona symbolem ZG, stanowi teren zabudowy gospodarczej obejmujący budynek wraz z urządzeniami infrastruktury technicznej, dojazdem wewnętrznym dla obsługi i służb ratowniczych (§ 5.1.1 ww. uchwały). Plan miejscowy przewiduje dla niej zachowanie istniejących drzew i zadrzewień oraz naturalnego ukształtowania terenu i naturalnej zieleni trawiastej, jak również określa gabaryty obiektu gospodarczego, który powinien posiadać wysokość do 4,50 m, liczoną od najniższego punktu posadowienia obiektu do poziomu kalenicy lub szczytu przekrycia, oraz powierzchnię nieprzekraczającą 65 m². Wschodni fragment nieruchomości, obejmujący około 0,22 ha (29 % całości), oznaczony symbolem RL, przeznaczono pod zadrzewienia (§ 5.3 uchwały). Pozostała część działki, licząca około 0,49 ha (64,4 % całości), oznaczona jest symbolem ZR z przeznaczeniem podstawowym jako zielen naturalna z dopuszczeniem „użytkowania rekreacyjnego służącego istniejącej zabudowie pensjonatowej na terenie przyległym, w tym lokalizacji altany ogrodowej, z urządzeniami użytkowymi jak: grill, siedziska, z zastosowaniem drewna i detali nawiązujących do lokalnej tradycji architektury ogrodowej” (§ 5.2.1 i 2 ww. uchwały). Ww. przeznaczenie działki było zgodne z zapisami poprzednio obowiązującego studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego zatwierdzonego uchwałą nr VIII/39/07 Rady Miejskiej w Kazimierzu Dolnym z 22 marca 2007 r.

Z kolei zgodnie z obecnie obowiązującą uchwałą nr V/20/15 Rady Miejskiej w Kazimierzu Dolnym z dnia 19 marca 2015 r. o zmianie studium uwarunkowań i kierunków

zagospodarowania przestrzennego miasta i gminy Kazimierz Dolny, przedmiotowa działka oznaczona jest jako jednostka planistyczna „M, U”, czyli tereny o dominującej funkcji mieszkaniowej z dopuszczeniem funkcji komercyjnych. Kierunek przeznaczenia dla omawianej nieruchomości to tereny zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej, usługi handlu, gastronomii, obiekty i urządzenia infrastruktury technicznej i komunikacyjnej (z wyłączeniem lokalizacji stacji paliw). Studium dopuszcza jednocześnie utrzymanie istniejącej zabudowy zagrodowej z możliwością odbudowy, nadbudowy, przebudowy, rozbudowy, remontu i konserwacji zgodnie ze standardami kształtowania zabudowy i zasad zagospodarowania terenu określonymi dla terenów M (pkt. VI.4.1 i 2, s. 46 Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego miasta i gminy Kazimierz Dolny).

Projekt zmiany miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dla części obszaru gminy Kazimierz Dolny w obrębach: Kazimierz Dolny, Męcierz-Okale, Cholewianka, pozytywnie uzgodniony przez WKZ postanowieniem z 12 lipca 2019 r., zawierał w stosunku do działki Skarżącego funkcję zabudowy pensjonatowej z dopuszczeniem funkcji mieszkaniowych i usług komercyjnych (jednostka planistyczna: 2.MPMU, § 116 projektu). Dopuszczono tym samym do realizacji budynków pensjonatowych, pensjonatowo-mieszkalnych, pensjonatowo-usługowych, usługowych, gospodarczych i garażowych – wolnostojących lub połączonych (§ 116 pkt 4.5). Kolejny projekt zmiany tegoż planu, któremu postanowieniem WKZ z 19 marca 2020 r. odmówił uzgodnienia, dla działki nr ew. 655/6 zawierał oznaczenie 4.MNU, czyli tereny zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej z dopuszczeniem usług komercyjnych, realizowanej wyłącznie w formie zabudowy wolnostojącej (§ 111 projektu). W odniesieniu do sposobu zagospodarowania działki, m. in. zwiększono powierzchnię zabudowy z 15 do 30 % powierzchni działki budowlanej oraz górną granicę wskaźnika intensywności zabudowy z 0,2 do 0,6. Ponadto zapewniono możliwość wydzielania nowych działek budowlanych, których powierzchnia nie mogła być mniejsza niż 1500 m². Projekt ten nie został w dalszym ciągu uchwalony przez Radę Miejską w Kazimierzu Dolnym.

W ocenie organu rozpatrującego skargę, zarzut niekonsekwencji w zajmowanych przez WKZ stanowiskach dotyczących formy ochrony działki nr ew. 655/6 w Kazimierzu Dolnym, wyrażonych w opinii z 9 marca 2011 r., w której zaakceptował projekt zmiany studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego miasta i gminy Kazimierz Dolny, a także w postanowieniach z 12 lipca 2019 r oraz z 19 marca 2020 r. odnoszących się do projektu zmiany miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dla części obszaru gminy Kazimierz Dolny w obrębach: Kazimierz Dolny, Męcierz-Okale, Cholewianka, należy uznać za zasadny. Jak wynika z analizy zgromadzonej w postępowaniu dokumentacji, organ konserwatorski posiada, wynikającą z art. 24 ust. 1 w związku z art. 17 pkt 6b tiret 8 ww. ustawy, wyłączną kompetencję do uzgodnienia projektu planu miejscowego w zakresie

kształtowania zabudowy i zagospodarowania terenu. Nie ulega wątpliwości, że kwestionowane postanowienie zostało wydane przez organ właściwy miejscowo i właściwy w pierwszej instancji. Jednocześnie, należy wskazać, że przepis art. 9 ust. 4 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym, stanowi, że ustalenia studium są wiążące dla organów gminy przy sporządzaniu planów miejscowych. Niemniej jednak organy administracji publicznej, w tym wojewódzki konserwator zabytków, stosownie do art. 8 § 2 ustawy z 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2020 r., poz. 256), bez uzasadnionej przyczyny nie mogą odstępować od utrwalonej praktyki rozstrzygania spraw w takim samym stanie faktycznym i prawnym. Organ konserwatorski ma również, wynikający z art. 4 pkt 6 ustawy z 23 lipca 2003 r. o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami, obowiązek uwzględniania zadań ochronnych w planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym oraz przy kształtowaniu środowiska.

W rozpatrywanej sprawie zauważalny jest brak jednolitego stanowiska organu ochrony zabytków w stosunku do przeznaczenia działki nr ew. 655/6 w wydawanych dokumentach procedury planistycznej. Jak wynika z pisma WKZ z 20 grudnia 2019 r., w latach 2007-2014 prowadził on czynności dotyczące wniosków Burmistrza Kazimierza Dolnego występującego o zaopiniowanie zmian w studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego „w zakresie jego aktualizacji oraz wyznaczenia dla pojedynczych terenów nowych funkcji”. Postanowieniem z 28 maja 2007 r. WKZ nie uzgodnił projektu zmiany studium, wskazując na konieczność „wyodrębnienia w części graficznej terenów, które podlegają zmianom funkcjonalnym”. Postanowieniem z 21 listopada 2007 r. określił warunki, na jakich może zostać uzgodniony przedłożony ponownie projekt zmiany studium. Jak twierdzi WKZ w powoływanym wyżej piśmie z 15 maja 2020 r., w odniesieniu m. in. do działki nr ew. 655/6, wskazano konieczność korekty planszy graficznej w zakresie obszarów zainwestowania poprzez prawidłowe wyznaczenie funkcji terenu zgodnego z przyjętymi uprzednio zmianami studium, ponieważ większą część działki nr ew. 655/6 (poza wschodnim fragmentem) oraz działek nr ew. 655/4 i 655/5 wyznaczono dla usług sportu.

Zdaniem organu konserwatorskiego, „z uwagi na obszerność materiału tutejszy urząd poza odniesieniem się do generalnych zasad i ustaleń związanych z ochroną zabytków, skupił się na terenach funkcjonalnych wyznaczonych jako nowe tereny inwestycyjne” i w związku z tym doszło do przeoczenia zmiany zaproponowanej dla działki nr ew. 655/6. Jak twierdzi WKZ, w piśmie Burmistrza Kazimierza Dolnego z 12 lutego 2010 r., „w części graficznej [projektu studium] kolorem czerwonym obwiedzione zostały nowe tereny inwestycyjne, dla których przewidziano zmianę funkcjonalną. (...) Natomiast działka nr ew. 655/6 nie została obwiedziona kolorem czerwonym jako objęta zmianą. Jednocześnie utrzymano w jej obrębie funkcję usług sportu”. W konsekwencji, pismem z 9 marca 2011 r. WKZ pozytywnie zaopiniował projekt zmiany studium, które po uchwaleniu obowiązuje do dnia dzisiejszego.

Jednakże, jak wyżej wspomniano, zgodnie z art. 9 ust. 3a ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym, zmiana studium dla części obszaru gminy wymaga dokonania ich, zarówno w części tekstowej jak i graficznej studium, w odniesieniu do wszystkich treści, które w wyniku przestają być aktualne. Zmiany te w stosunku do działki nr ew. 655/6, nie były wskazane w piśmie Burmistrza Kazimierza Dolnego z 12 lutego 2010 r. Ponadto jak wynika z pisma WKZ z 15 maja 2020 r., „projektowane pojedyncze zmiany funkcjonalne w studium nie dotyczyły działki nr ew. 655/6”, niemniej jednak znalazły się one w uchwale nr V/20/2015 Rady Miejskiej w Kazimierzu Dolnym. WKZ bowiem zaopiniował je pozytywnie wraz z całym projektem zmiany studium.

Niezależnie od przedstawionych powyżej wyjaśnień i ustaleń stwierdzić należy, że stanowisko WKZ wyrażone w piśmie z 20 grudnia 2019 r. oraz postanowieniu z 19 marca 2020 r. wynika z dążenia organu do realizacji jego obowiązków określonych w art. 4 ustawy o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami. Zgodnie z powołanym przepisem, ochrona zabytków polega, w szczególności, na podejmowaniu przez organy administracji publicznej działań mających na celu m. in. zapewnienie warunków prawnych, organizacyjnych i finansowych umożliwiających trwałe zachowanie zabytków oraz ich zagospodarowanie i utrzymanie, zapobieganie zagrożeniom mogącym spowodować uszczerbek dla wartości zabytków, udaremnianie niszczenia i niewłaściwego korzystania z zabytków, kontrolę stanu zachowania i przeznaczenia zabytków, czy wreszcie uwzględnianie zadań ochronnych w planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym oraz przy kształtowaniu środowiska. W ten sposób należy traktować stanowisko WKZ wyrażone w postanowieniu z 19 marca 2020 r. odnoszące się do „utrzymania funkcji zieleni naturalnej i użytkowania rolniczego oraz zadrzewień z dopuszczeniem zabudowy gospodarczej na wydzielonym obszarze”. Co więcej, konstatacje organu konserwatorskiego zawarte w postanowieniu z 19 marca 2020 r., oparte zostały na dokonanej w końcu 2019 r., „szczegółowej analizie (...) akt sprawy wraz z dokumentacją planistyczną”, na podstawie której w dniu 20 grudnia 2019 r. skierowano do Burmistrza Miasta Kazimierz Dolny stanowisko odnoszące się do „sposprzeżonych nieprawidłowości” w stosunku do działki Skarżącego. Organ konserwatorski, ma bowiem obowiązek podejmować działania skierowane na zapewnienie zabytkom skutecznej ochrony. Jak twierdzi WKZ w przytoczonym postanowieniu, „projekt planu wprowadza nową funkcję związaną z realizacją zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej z dopuszczeniem usług komercyjnych. Dopuszczenie możliwości zabudowy przedmiotowej nieruchomości – w terenie o urozmaiconym, naturalnym ukształtowaniu, o różnorodnym pokryciu i funkcji jest niewłaściwe, bez poszanowania istniejących walorów przyrodniczych i krajobrazowych, które w przypadku Kazimierza Dolnego powinny być traktowane priorytetowo przy urbanizowaniu i przekształcaniu terenu”.

Należy także przypomnieć, że Minister Kultury i Dziedzictwa Narodowego zajmował stanowisko w stosunku do planowanych zmian w zagospodarowaniu działki nr ew. 655/6.

Postanowieniem z 17 stycznia 2014 r. odmówił stwierdzenia nieważności postanowienia WKZ z 21 maja 2013 r. odmawiającego uzgodnienia projektu zmiany miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego miasta Kazimierz Dolny dla obszaru działek nr ew. 655/4, 655/5 i 655/6 położonych w Kazimierzu Dolnym. W swym rozstrzygnięciu organ konserwatorski zalecił dla działki nr ew. 655/6 „w miejsce MN/U (teren zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej oraz zabudowy usługowej) wprowadzić symbol przeznaczenia i sposobu zagospodarowania terenu (...) pod zagospodarowanie zielenią”. Działka ta bowiem stanowi w części południowo-wschodniej teren o wysokich walorach przyrodniczych i krajobrazowych, zadrzewiony, stanowiący naturalną oprawę dla zabudowy kształtowanej wzdłuż ulicy Góry”. Organ konserwatorski stwierdził ponadto, że obszar ten, ze względu na uwarunkowania urbanistyczne, przestrzenne i przyrodnicze – w tym zróżnicowanie ukształtowania i pokrycia terenu oraz zagrożenie osuwania się mas ziemnych (w części południowo-wschodniej), winien być zróżnicowany pod względem funkcji terenu i sposobu zagospodarowania – co zapewni jego właściwe zagospodarowanie w odniesieniu do zasięgu zabudowy i ochrony naturalnie ukształtowanego krajobrazu przyrodniczego”. Nieruchomość obejmująca działkę nr ew. 655/6, jako „naturalnie ukształtowany”, zdaniem WKZ miała być wyłączona spod zabudowy, ponieważ „w kontekście całego planu zagospodarowania miasta, (...) elementy ukształtowane przyrodniczo (...) zachowują swój status, a tereny dopuszczalnej zabudowy są jedynie wydzielone (wyodrębnione) z obszaru działek”. Bezzasadny jest więc wniosek Skarżącego, że kwestionowane postanowienie WKZ z 19 marca 2020 r., wydane było „ze szkodą dla zachowania walorów historycznych i krajobrazowych Kazimierza Dolnego”. Postulowane przez WKZ działanie umożliwi skuteczną ochronę tego krajobrazowo bezcennego obszaru.

Należy ponadto zauważyć, że kwestia potencjalnego naruszenia zasad i trybu sporządzania studium lub planu miejscowego, jaką może być, wyżej wskazany przez WKZ, wniosek Burmistrza Kazimierza Dolnego z 12 lutego 2010 r., w którym nie zaznaczono projektowanych zmian studium, do czego organ samorządu gminnego był zobowiązany przez art. 9 ust. 3a ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym, powodują, zgodnie z art. 28 ust. 1 cytowanej ustawy, nieważność uchwały rady gminy w całości lub w części. Jednakże to nie Minister Kultury i Dziedzictwa Narodowego jest organem właściwym do zbadania ww. problemu. W związku z tym Skarżący, może rozważyć złożenie skargi do wojewódzkiego sądu administracyjnego odnoszącej się do ustalenia, czy w procedurze sporządzania studium miasta i gminy Kazimierz Dolny w stosunku do działki nr ew. 655/6 nie doszło do istotnego naruszenia ww. kryteriów. Zgodnie bowiem z art. 101 ust. 1 ustawy z 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym, każdy, czyj interes prawny lub uprawnienie zostały naruszone uchwałą lub zarządzeniem, podjętymi przez organ gminy w sprawie z zakresu administracji publicznej, może zaskarżyć uchwałę lub zarządzenie do sądu administracyjnego.

W związku z powyższym skargę należało załatwić jak na wstępie.

Stosownie do art. 239 § 1 Kodeksu postępowania administracyjnego, w przypadku gdy skarga, w wyniku jej rozpatrzenia, uznana została za bezzasadną i jej bezzasadność wykazano w odpowiedzi na skargę, a skarżący ponowił skargę bez wskazania nowych okoliczności – organ właściwy do jej rozpatrzenia może podtrzymać swoje poprzednie stanowisko z odpowiednią adnotacją w aktach sprawy – bez zawiadamiania skarżącego.

Z poważaniem

Magdalena Marcinkowska

[Pismo podpisano elektronicznie]

Otrzymują:

1. Pan Janusz Kowalski
2. A/a

Do wiadomości:

1. Lubelski Wojewódzki Konserwator Zabytków

KLAUZULA INFORMACYJNA O PRZETWARZANIU DANYCH OSOBOWYCH

Informacja przekazywana zgodnie z art. 13 Rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/679 z dnia 27 kwietnia 2016 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych i w sprawie swobodnego przepływu takich danych oraz uchylenia dyrektywy 95/46/WE (ogólne rozporządzenie o ochronie danych) (Dz. Urz. UE L 119 z 04.05.2016, str. 1, z późn. zm.), zwanym dalej „rozporządzeniem”

1. Administratorem Pana/Pani danych osobowych przetwarzanych w Ministerstwie Kultury i Dziedzictwa Narodowego, dalej zwanym „Ministerstwem” jest: Minister Kultury i Dziedzictwa Narodowego ul. Krakowskie Przedmieście 15/17, 00-071 Warszawa.
2. Kontakt do inspektora ochrony danych osobowych administratora pod adresem wskazanym w pkt 1 oraz adresem poczty elektronicznej abi@mkidn.gov.pl
3. Przetwarzanie danych osobowych jest dokonywane w celu wypełnienia obowiązków prawnych ciążących na Ministrze - prowadzenia postępowań administracyjnych oraz postępowań przed sądami administracyjnymi, na podstawie przepisów ustawy z dnia 23 lipca 2003 r. o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami (Dz. U. 2020 r., poz. 282), podanie danych identyfikujących uczestnika postępowania, umożliwiającą jego wszczęcie i prowadzenie, wynika z przepisów ustawy - Kodeks postępowania administracyjnego (t.j. Dz.U. z 2020 r., poz. 256)
4. W celu określonym w pkt 3 Administrator przetwarza Pana/Pani imię i nazwisko, adres zamieszkania lub adres do korespondencji oraz inne dane (np. nr telefonu lub adres poczty elektronicznej), jeśli zostały przez Pana/Panią podane.
5. W związku z przetwarzaniem danych w celach, o których mowa w pkt 3 Pana/Pani imię i nazwisko może być udostępniane innym uczestnikom tych postępowań. Dane osobowe mogą być udostępniane organom władzy publicznej oraz podmiotom wykonującym zadania publiczne lub działającym na zlecenie organów władzy publicznej, w zakresie i w celach, które wynikają z przepisów powszechnie obowiązującego prawa.
6. Dane osobowe będą przechowywane przez okres niezbędny do realizacji celów określonych w pkt 3, a więc prawomocnego zakończenia postępowań administracyjnych, a po tym czasie zgodnie z przepisami dotyczącymi przechowywania i archiwizacji dokumentów Administratora.
7. Osoba, której dane są przetwarzane ma prawo do:
 - dostępu do swoich danych osobowych, zgodnie z art. 15 rozporządzenia, prawo to podlega ograniczeniu w przypadku żądania kopii danych, której udostępnienie może niekorzystnie wpływać na prawa i wolności innych podmiotów danych,
 - żądania ich sprostowania, zgodnie z art. 16 rozporządzenia, które jest ograniczane przez cele przetwarzania danych, nie można żądać uzupełnienia o dane, które wychodziłyby, poza cel przetwarzania danych przez administratora,
 - żądania ograniczenia przetwarzania, zgodnie z art. 18 rozporządzenia, o ile żądanie nie wpływa na tok i wynik postępowania,W związku z przetwarzaniem danych osobowych stanowiącym realizację obowiązku prawnego administratora, na podstawie art. 6 ust. 1 lit. c rozporządzenia, osobie której dane dotyczą nie przysługuje prawo:
 - żądania usunięcia danych zgodnie z art. 17 rozporządzenia,
 - żądania przeniesienia danych do innego administratora, zgodnie z art. 20 rozporządzenia,
 - wniesienia sprzeciwu wobec przetwarzania, zgodnie z art. 21 rozporządzenia.
8. W przypadku zbierania danych w inny sposób niż od osoby, której dane dotyczą, dane mogą być pozyskiwane z publicznych rejestrów lub ewidencji, takich jak ewidencja gruntów i budynków, księgi wieczyste, rejestr zabytków albo od innych organów władzy publicznej lub podmiotów wykonujących zadania publiczne lub działających na zlecenie organów władzy publicznej albo od innych uczestników postępowania.
9. Pana/Pani dane osobowe nie będą przetwarzane w sposób zautomatyzowany i nie będą profilowane.
10. W przypadku powzięcia informacji o niezgodnym z prawem przetwarzaniu Pana/Pani danych osobowych, przysługuje Panu/Pani prawo wniesienia skargi do organu nadzorczego właściwego w sprawach ochrony danych osobowych - Prezesa Urzędu Ochrony Danych Osobowych, ul. Stawki 2, 00-193 Warszawa.